

“मीठे बच्चे- यस जन्मको पापबाट हल्का हुनको लागि बाबालाई सत्य-सत्य सुनाऊ र पछिल्लोजन्मका विकर्महरूलाई योग अग्निले समाप्त गर।”

प्रश्न:- ईश्वरीय मदतगार बन्नको लागि कुन चाहिँ एउटा चिन्ता हुनु पर्छ?

उत्तर:- मलाई यादको यात्रामा रहेर पावन अवश्य बन्नु छ। पावन बन्ने चिन्ता हुनु पर्छ। यो नै मुख्य विषय हो। जो बच्चाहरू पावन बन्छन् उनीहरू नै बाबाको मदतगार बन्न सक्छन्। बाबा एकलै के गर्नु हुन्छ, त्यसैले बच्चाहरूले श्रीमत अनुसार आफ्नै योगबलद्वारा विश्वलाई पावन बनाएर पावन राजधानी बनाउनु छ। पहिला स्वयंलाई पावन बनाउनु छ।

ओम् शान्ति। यो त अवश्य बच्चाहरूले सम्झन्छन्- हामी बाबाको पासमा जान्छौं रिफ्रेस हुनको लागि। वहाँ सेन्टरहरूमा जब जाँदा यस्तो सम्झन सक्दैनन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ बाबा मधुवनमा हुनुहुन्छ। बाबाको मुरली चल्छ नै बच्चाहरूको लागि। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- हामी मधुवनमा मुरली सुन्न जाँदै छौं। मुरली अक्षर कृष्णको लागि सम्झन्छन्। मुरलीको अर्थ बाँकी कुनै छैन। तिमी बच्चाहरूलाई अब राम्रोसँग समझमा आएको छ नि। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, तिमीले महसुस गर्छौं- हामी धेरै बेसमझ बनेका थियौं। यस्तो कसैले पनि आफूलाई सम्झदैन। जब यहाँ आउँछन् तब निश्चय बुद्धि हुन्छन्। वास्तवमा हामी धेरै बेसमझ बनेका थियौं। तिमी सत्ययुगमा कति समझदार, विश्वको मालिक थियौ। कुनै मुख कहाँ विश्वको मालिक बन्न सक्छ र। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक थिए, यति समझदार थिए त्यसैले भक्तिमार्गमा पुजिन्छन्। जड चित्रले केही बोल्न त सक्दैन। शिवबाबाको पूजा गर्छन्, उहाँले केही बोल्नुहुन्छ र! शिवबाबाले एकै चोटि आएर बोल्नुहुन्छ। पूजा गर्नेहरूलाई पनि उहाँ ज्ञान सुनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ भन्ने कुरा थाहा छैन। कृष्णको लागि सम्झन्छन्- उनले मुरली बजाए। जसको पूजा गर्छन् उनको कर्तव्यको बारेमा बिल्कुलै जान्दैनन्। त्यसैले यो पूजा आदि बाबा नआएसम्म निष्फल नै हुन्छ। तिमी बच्चाहरू मध्य कतिले वेद-शास्त्र आदि केही पनि पढेका छैनन्। अब तिमीहरूलाई एक सत्य बाबाले पढाइरहनु भएको छ। तिमी सम्झन्छौं- वास्तवमा सच्चा पढाउनेवाला एक बाबा नै हुनुहुन्छ। बाबालाई भनिन्छ नै सत्य। नरबाट नारायण बनाउने सच्चा कथा सुनाउनुहुन्छ। अर्थ त ठीक छ। सत्य बाबा आउनुहुन्छ, अब नरबाट नारायण बन्नु छ, त्यसैले अवश्य पनि सत्ययुग स्थापना गर्नुहुन्छ नि। पुरानो दुनियाँ कलियुग कहाँ बन्छ र! कथा सुन्ने बेलामा यो कसैको बुद्धिमा हुँदैन- हामी नरबाट नारायण बन्नेछौं। अहिले तिमीलाई नरबाट नारायण बन्ने राजयोग सिकाउनुहुन्छ। यो पनि कुनै नयाँ कुरा होइन। बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प-कल्प आएर सम्झाउँछु। युग-युगमा कसरी आउँछु! ब्रह्माको चित्र देखाएर तिमीले यो रथ हो भनेर सम्झाउन सक्छौ। यो हो धेरै जन्महरूको अन्त्यको पतित जन्म। अब यिनी पनि पावन बन्छन्। हामी पनि बन्छौं। योगबल विना कोही पनि पावन बन्न सक्दैन। विकर्म विनाश हुन सक्दैन। पानीमा स्नान गर्नाले कोही पावन बन्न सक्दैन। यो हो योग अग्नि। पानी हुन्छ आगोलाई निभाउनेवाला। आगो हुन्छ जलाउनेवाला। त्यसैले पानी कुनै आगो त होइन, जसबाट विकर्म विनाश होस्। सबैभन्दा धेरै गुरु आदि यिनले गरेका छन्, शास्त्र पनि धेरै पढेका छन्। यस जन्ममा मानौं पण्डित नै थिए तर त्यसबाट फाइदा त केही पनि भएन। पुण्य आत्मा त बन्दै बन्दैनन्। पाप नै गर्दै आउँछन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- जसले आफूलाई बच्चा सम्झन्छन्, उनीहरूले यस जन्ममा जो पाप आदि गरेका छन् ती पाप कर्म बताइदिनु पर्छ किनकि बाबा सम्मुख आउनु भएको छ, तब नै हल्का हुन्छ। यस जन्ममा हलुका हुनेछौ। फेरि पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, जन्म-जन्मान्तरको पाप कर्मको बोझ जुन शिरमाथि छ त्यसलाई उतार्नु छ। बाबाले योगको कुरा सम्झाउनुहुन्छ। योगबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। यी कुरा तिमी अहिले सुन्छौ। सत्ययुगमा यी कुरा कसैले सुनाउन सक्दैन। यो सारा ड्रामा बनेको छ। सेकण्डप्रति सेकण्ड यो सारा ड्रामा घुमिरहन्छ। एक सेकण्ड अर्को सेकण्डसँग मिल्दैन। सेकण्ड-सेकण्डमा आयु पनि कम हुँदै जान्छ। अहिले तिमीले आयुलाई कम हुनमा ब्रेक लगाउँछौ र योगले आयुलाई बढाउँछौ। अब तिमी बच्चाहरूलाई योगबलबाट आफ्नो आयु बढाउनु छ। योगको लागि बाबाले धेरै जोड दिनुहुन्छ, तर कसैले बुझ्दैनन्। भन्छन् बाबा हामी भुलिहाल्छौं। तब बाबा भन्नुहुन्छ- योग कुनै अरु कुरा होइन, यो हो यादको यात्रा। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै पाप काटिदै जान्छन्, अन्त मति सौ गति हुन्छ। यसमा एउटा उदाहरण पनि दिनुहुन्छ- कसैलाई भनियो- तिमी

भैंसी हौ, तब उसले आफूलाई भैंसी नै सम्झन थाल्यो। भन्यो, यस ढोकाबाट निकल। अनि उसले भन्यो म त भैंसी हुँ कसरी निकलूँ! वास्तवमा भैंसी नै बन्यो। यो एउटा उदाहरण दिन्छन्, बाँकी कुनै यस्तो होइन। यो कुनै यथार्थ उदाहरण होइन। सधैं सत्य कुराको उदाहरण दिइन्छ।

यस समयमा बाबाले जे तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ त्यसको फेरि भक्तिमार्गमा पर्व मनाइन्छ। कति धेरै मेला-जात्रा आदि हुन्छन्। यस समयमा जे-जति हुन्छ त्यसको पर्व बन्छ। तिमी यहाँ कति स्वच्छ बन्छौ। मेला-जात्रामा त कति मैला हुन्छन्, शरीरमा माटो दल्छन्। सम्झन्छन् पाप मेटिनेछ। बाबा स्वयम्ले यो सबै गर्नु भएको छ। नासिकमा पानी धेरै फोहर हुन्छ। त्यहाँ गएर माटो दल्छन्। सम्झन्छन् पाप विनाश हुन्छ। फेरि त्यस माटोलाई सफा गर्नको लागि पानी लिएर आउँछन्। बेलायतमा कुनै ठूला महाराजा आदि जाँदा गंगा जलको घडा साथमा लिएर जान्थे फेरि पानी जहाजमा त्यही पानी पिउँथे। पहिले हवाईजहाज, मोटर आदि थिएनन्। १००-१५० वर्षभित्र के-के बनेको छ! सत्ययुग आदिमा यो विज्ञान आदि काममा आउँछ। वहाँ त महल आदि बनाउनमा बेर लाग्दैन। अहिले तिमी बुद्धि पारसबुद्धि बन्छ त्यसैले सबै काम सहज हुन्छ। जसरी यहाँ माटोको ईटा बन्छ, त्यसरी त्यहाँ सुनको ईटा हुन्छ। यसमा माया मच्छन्दरको खेल पनि देखाउँछन्। यी त उनीहरूले बसेर नाटक बनाएका हुन्, देखाउनको लागि। वास्तवमा स्वर्गमा सुनको ईटा हुन्छन्। त्यसलाई भनिन्छ नै स्वर्णिम युग। यसलाई भनिन्छ लौह युग। स्वर्गलाई त सबैले याद गर्छन्। चित्र पनि उनीहरूको कायम छन्। भन्छन् पनि आदि सनातन धर्म, फेरि हिन्दू धर्म भनिदिन्छन्। देवता भन्नुको सट्टा हिन्दू भनिदिन्छन् किनकि विकारी छन् त्यसैले देवता कसरी भन्ने? तिमी जहाँ गएर पनि यो कुरा सम्झाउँछौ किनकि तिमी सन्देश दूत हौ, पैगम्बर हौ। बाबाको परिचय हरेकलाई दिनु छ। हो, तपाईंले भन्नु भएको ठीक हो भनेर कसैले त तुरुन्त मान्छन्। वास्तवमा दुई पिता हुनुहुन्छ। कसैले भन्दछन् परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। तिमी सम्झन्छौ एकबाट हृदको वर्सा मिल्छ। पारलौकिक पिताबाट २१ जन्मको लागि बेहदको वर्सा मिल्छ। यो ज्ञान पनि अहिले छ। वहाँ यो ज्ञान रहँदैन। संगमयुगमा नै वर्सा मिल्छ जसले गर्दा तिमी २१ पिढी जन्म-जन्म राज्य गर्छौ। तिमी सारा विश्वको मालिक बन्छौ। यो कुरा तिमीलाई अहिले थाहा भएको छ। जो पक्का निश्चय बुद्धि छन् उनीहरूलाई कुनै संशय उठाउनु पर्ने कुरा छैन। बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। शिवबाबा आउनुहुन्छ भने अवश्य पनि केही वर्सा दिनुहुन्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- यो ब्याज धेरै राम्रो छ। यो अवश्य लगाइएको होस्। घर-घरमा सन्देश दिनु छ फेरि कसैले मानोस् नमानोस्। विनाश आएपछि सम्झनेछन् भगवान् आउनु भएको छ भनेर। फेरि जसलाई तिमीले सन्देश दिएका छौ, उनीहरूले याद गर्नेछन् कि यी सेतो लुगा लगाउनेवाला फरिश्ता को थिए? सूक्ष्मवतनमा पनि तिमीले फरिश्ता देख्छौ नि! तिमीलाई थाहा छ- मम्मा-बाबा योगबलले यस्तो फरिश्ता बन्नुहुन्छ भने हामी पनि बन्नेछौं। यी सबै कुरा बाबाले यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई सम्झाउनुहुन्छ। डाइरेक्ट ज्ञान दिनुहुन्छ। जुन ज्ञान बाबामा छ त्यो तिमी बच्चाहरूमा पनि छ। जब माथि जान्छौ तब ज्ञानको पार्ट पनि पूरा हुन्छ। फेरि जुन सुखको पार्ट मिल्छ त्यो खेल्छौ, त्यसपछि यो ज्ञान भुलिन्छ।

त्यसैले तिमी बच्चाहरू जहाँ गएर पनि मेसेन्जरको निशानी- यो ब्याज अवश्य साथमा होस्। चाहे कसैले हाँसो किन नगरुन्। यसमा हाँसो गर्नु पर्ने के नै छ र! तिमी त यथार्थ कुरा सुनाउँछौ। उहाँ बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको नाम हो शिवबाबा, उहाँ कल्याणकारी हुनुहुन्छ। आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। यो सारा ज्ञान तिमी बच्चाहरूलाई मिलेको छ। फेरि किन भुल्ने। कुरा त विल्कलै सहज छ। हिँडा-डुल्दा बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ अर्थात् शान्तिधाम र सुखधाम। तिमी बच्चाहरू यहाँ आउँछौ मुरली सुनेर फेरि सुनाउनु पनि पर्छ। यस्तो होइन- एउटै ब्राह्मणीले मुरली चलाओस्। ब्राह्मणीले आफू समान बनाएर तयार गर्नु पर्छ, तब धेरैको कल्याण गर्न सक्नेछौ। यदि एउटी ब्राह्मणी कतै जान्छिन् भने अर्कोले किन सेन्टर चलाउन सकिदैनन्! के धारणा गरेकी छैनन्? विद्यार्थीलाई पढ्ने र पढाउने सोख हुनु पर्छ। मुरली त धेरै सहज छ, कसैले पनि धारणा गरेर क्लास गराउन सक्छ। यहाँ त बाबा बस्नु भएको छ। बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- कुनै पनि कुरामा संशय हुनु हुँदैन। एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले सबैकुरा जान्नुहुन्छ। एकै लक्ष्य-उद्देश्य छ, यसमा कुनै प्रश्न आदि सोध्नु पर्ने पनि छैन। बिहान पनि बसेर बच्चाहरूलाई यादको यात्रामा मदत गर्छु। सारा बेहदका बच्चाहरू याद रहन्छन्। तिमी सबै बच्चाहरूलाई यस यादको मदतबाट सारा विश्वलाई पावन बनाउनु छ, यसमा नै तिमी अंगुली दिन्छौ। पवित्र त सारा दुनियाँलाई बनाउनु छ नि। त्यसैले बाबाले सबै बच्चाहरूमाथि नजर राख्नुहुन्छ नि। सबै शान्तिधाममा जाऊन्। सबैको ध्यान खिच्नुहुन्छ। बाबा त बेहदमा नै बस्नुहुन्छ। म आएको छु सारा दुनियाँलाई पावन बनाउन।

सारा दुनियाँलाई करेन्ट दिइरहेको छु जसबाट पवित्र होऊन्। जसको पूरा योगबल हुन्छ, उनीहरूले सम्झनेछन् बाबाले अहिले बसेर राजयोगको यात्रा सिकाइरहनु भएको छ जसले विश्वमा शान्ति हुन्छ। बच्चाहरू पनि यादमा रहन्छन् भने मदत मिल्छ। मदतगार बच्चाहरू पनि चाहिन्छ नि। खुदाई खिदमतगार, निश्चयबुद्धिले नै याद गर्नेछन्। तिम्रो पहिलो विषय हो पावन बन्ने अर्थात् तिमी बच्चाहरू बाबाको साथमा निमित्त बन्छौ। बाबालाई बोलाउँछन्- हे पतित पावन आउनुहोस्। अब उहाँले एकलै के गर्नुहुन्छ। मदतगार चाहिन्छ नि। तिम्रीलाई थाहा छ- हामी दुनियाँलाई पवित्र बनाएर सारा विश्वमा राज्य गर्नेछौं। बुद्धिमा जब यस्तो निश्चय हुन्छ तब नशा चढ्नेछ। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- हामी बाबाको श्रीमतले, आफ्नो योगबलले आफ्नो लागि राजधानी स्थापना गरिरहेका छौं। यो नशा चढ्नु पर्छ। यो हो रूहानी कुरा। बच्चाहरू सम्झन्छन् हरेक कल्प बाबाले यस रूहानी बलले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। यो पनि सम्झन्छौ कि शिवबाबा आएर स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। यतिबेला शिरमा यही यादको यात्राको नै चिन्तन छ। पुरुषार्थ गर्नु छ। धन्दा आदि गर्दा पनि यादको यात्रा रहोस्। सदा स्वस्थ बनाउनको लागि बाबाले कमाई जबरदस्त गराउनुहुन्छ। यस समयमा सबै कुरा भुल्नु पर्छ। हामी आत्माहरू गइरहेका छौं, आत्म-अभिमानि बन्ने अभ्यास गराइन्छ। खाँदा-पिउँदा, हिँड्दा-डुल्दा के बाबालाई याद गर्न सक्दैनौ, कपडा सिउँदा, बुद्धियोग बाबाको यादमा रहोस्। धेरै सजिलो छ। यो त सम्झन्छौ- ८४ को चक्र पूरा भएको छ। अहिले बाबा हामी आत्माहरूलाई राजयोग सिकाउन आउनु भएको छ। यो विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिइरहन्छ। कल्प पहिले पनि यस्तै भएको थियो, जुन अहिले फेरि दोहोरिइ रहेको छ। यो पुनरावृत्तिको रहस्य पनि बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। हरेकलाई ड्रामामा पार्ट मिलेको छ, त्यो बजाइरहन्छन्। बच्चाहरूलाई राय दिइन्छ कि बाबालाई याद गर्यौ भने सतोप्रधान बन्छौ। फेरि यो शरीर पनि छुट्नेछ। तिम्रो बुद्धिमा अब यो नै छ- हामी आत्मा सतोप्रधान बन्नेछौं किनकि फर्केर जानु छ। सत्ययुगमा यसरी भनिदैन। वहाँ त भन्नेछौ- एक पुरानो शरीर छोडेर अर्को लिनु छ। वहाँ त दुःखको कुरा हुँदैन। यहाँ यो दुःखधाम हो। पुरानो शरीर हो, त्यसैले सम्झन्छन् यसलाई छोडेर अब फर्केर आफ्नो घर जाऔं। बाबालाई निरन्तर याद गर्नु छ। उहाँ निराकार बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। उहाँ नै आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले साधुहरूको पनि उद्धार गर्छु। तिमी अब एक बाबासँग योग लगाऊ। तिमी सबै आत्माहरूलाई बाबाबाट वर्सा लिने हक छ। आफूलाई आत्मा सम्झेर देही-अभिमानि बन। बाबालाई निरन्तर याद गर्यौ भने पाप काटिदै जान्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) मुरली सुनेर फेरि सुनाउनु छ। पढ्नुको साथ साथै पढाउनु पनि छ। कल्याणकारी बन्नु छ। ब्याज सन्देश दिने निसानी हो, यो सधैं लगाइरहनु छ।

२) विश्वमा शान्ति स्थापना गर्नको लागि यादको यात्रामा रहनु छ। जसरी बाबाको नजर बेहदमा रहन्छ, सारा दुनियाँलाई पावन बनाउनको लागि करेन्ट दिनुहुन्छ, त्यसैगरी बाबालाई अनुसरण गरेर मदतगार बन्नु छ।

वरदान:- हर आत्माको सम्बन्ध सम्पर्कमा आउँदा सबैलाई दान दिने महादानी, वरदानी भव
(१) सारा दिनमा जति पनि सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछन्, उनलाई कुनै न कुनै शक्तिको, ज्ञानको, गुणको दान देऊ। तिम्रो पासमा ज्ञानको पनि खजाना छ भने शक्ति र गुणको पनि खजाना छ। त्यसैले कोही पनि दिन दान नलिइ खाली नजाओस् तब भनिन्छ महादानी। (२) दान शब्दको रूहानी अर्थ हो सहयोग दिनु। आफ्नो श्रेष्ठ स्थितिको वायुमण्डलद्वारा अनि आफ्नो वृत्तिको भाइब्रेसनद्वारा हर आत्मालाई सहयोग देऊ तब भनिन्छ महादानी।

स्लोगन:- जो बापदादा र परिवारको समीप छ, उसको अनुहारमा सन्तुष्टता, रूहानियत र प्रसन्नताको मुस्कुराहट रहन्छ।